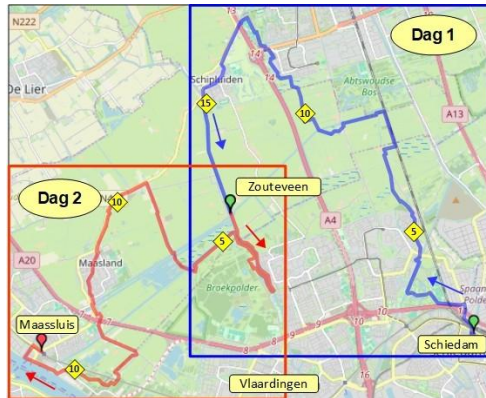

Tweedaagse route 1: Schiedam – Maasluis (38,6 km)

De route op dag 1 voert van treinstation Schiedam Centrum naar het Rechthuis Zouteveen (19,4 km). De route op dag 2 leidt van Zouteveen naar metrostation Maassluis Centrum (19,2 km). De routebeschrijving van de wandeling maakt gebruik van het wandelroutenetwerk Hof van Delfland. Waar de route daarvan afwijkt worden in deze routebeschrijving verdere details gegeven. Verstoringen in het netwerk? Meld ze bij: www.meldpuntroutes.nl.

Scan de QR-code voor een export van de route in GPX-formaat.

Dag 1 Schiedam – Zouteveen (19,4 km)

Vanaf het treinstation Schiedam Centrum door het Beatrixpark naar Kethel. Door de Noord-Kethelpolder naar Schipluiden en langs de Vlaardingervaart naar het Zouteveens Rechthuis.

Routebeschrijving

Start: station Schiedam Centrum. Bij de hoofduitgang RA: knp 25.

Knp 25: RA onder spoorviaducten en onder viaduct A20. LA volg het Nieuwpoortpad. Aan het eind RA. Na 50 meter steek links de 's Gravelandseweg over. Volg het Hazepad naar knp 54.

Knp 54: volg de Poldervaart naar knp 64, 14, richting knp 28 maar bij de kruising met de Kerkweg rechtdoor: het Anna Lindhpad rechts aanhouden. Naar knp 69, 36, 19 en 55: Tanthofkade. NB: geen honden toegestaan. Naar knp 74, 88, 78, 57 en knp 97.

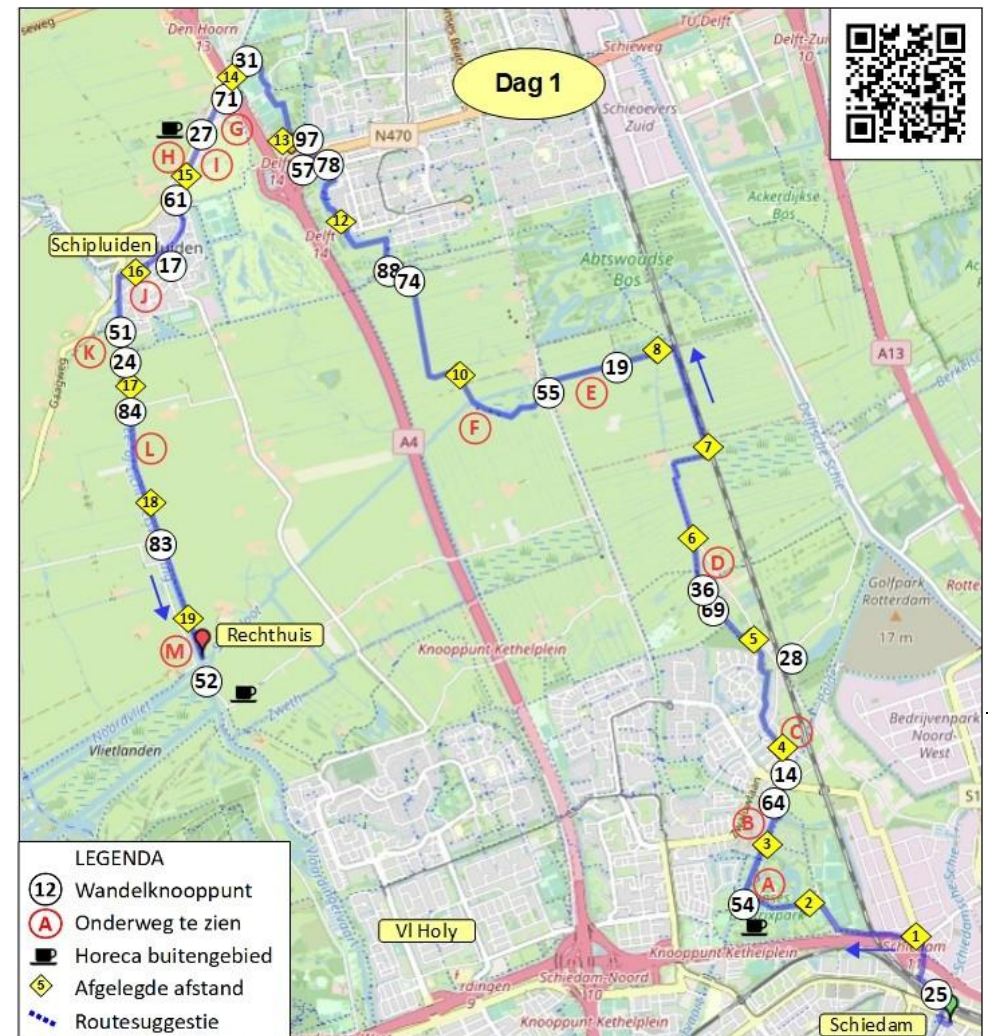
knp 97: oversteken naar de Twaalfmorgenkade. LA het voetpad volgen. Na de tweede brug LA. Steek de Kerkpolderweg naar rechts over. Volg het voetpad. Bij de T-splitsing LA naar knp 31.

Knp 31: naar knp 71, 27, 61, 17: Valbrug Schipluiden. Naar knp 51, 24, 84, 83, richting knp 52. Na ca 700 m B&B Zouteveens Rechthuis.

Voor de bereikbaarheid met het openbaar vervoer van het begin- en eindpunt van de wandelroute wordt verwezen naar www.9292ov.nl

Overnachtingsmogelijkheden

Aan het einde van dag 1 bestaat de mogelijkheid tot overnachten bij het Zouteveens Rechthuis B&B. Reserveren is mogelijk, zie: <http://benbrechthuis.nl/>. In Schipluiden kunnen andere overnachtingsmogelijkheden worden gevonden, waaronder 'Vrienden op de Fiets'.

Onderweg te zien

Midden-Delfland, het groene hart van de zuidwestelijke Randstad. Een kleinschalig oud cultuurlandschap met de kenmerken van het Hollandse landschap achter de duinen: laaggelegen (1 tot 3 m onder NAP) en lichtglooiend door de oude kreekruggen en de natte veengebieden daartussen. De op de kreekruggen gelegen boerderijen, de oude dorpskernen, de vele molens en gemalen, de kades en oude slotenpatronen tonen je steeds weer de eeuwenoude historie van dit gebied. Een groene oase met een rijke natuur en weidse vergezichten te midden van het grootschalige stedelijke en industriële geweld.

De locatie van onderstaande bezienswaardigheden is gemarkeerd op de routekaart. De rode volglatter wordt hierbij gebruikt als referentie.

A. Beatrixpark

Midden in Schiedam ligt een stadspark van formaat: het Prinses Beatrixpark. Het park is in de jaren 50 van de vorige eeuw aangelegd ter compensatie van het verdwijnen van het Sterrebos in het zuiden van Schiedam door de aanleg van de Wilhelminahaven. De aanleg van het park was in eerste instantie een arbeidsproject voor werklozen, maar na de waters-

noodramp van 1953 vertrokken de arbeiders naar Zeeland om te helpen met de wederopbouw. Het park moest toen met een beperkte hoeveelheid geld en arbeidskracht worden afgemaakt. Het is toen ingeplant met veel jonge, snelgroeïende bomen en heesters. De bedoeling was om de bomen daarna regelmatig uit te dunnen. Dat is echter onvoldoende gebeurd in de periode daarna. Het park was dichtgegroeïd en verkeerde in slechte onderhoudsstaat. Sinds 2012 heeft het Prinses Beatrixpark een metamorfose ondergaan. Door groot onderhoud aan het groen en het creëren van nieuwe zichtlijnen is het park veel lichter geworden en is de sociale veiligheid verbeterd.

B. Buurtschap Windas

Dit buurtschap aan de Poldervaart wordt Windas genoemd naar de overtoom die hier vroeger was. Hier konden schepjes vanuit de Kethelvaart over de dijk getrokken worden naar het boezemwater van de Poldervaart. Tot de komst van de nieuwe verkeersbrug lag hier een fraaie witte voetgangersbrug.

C. Kerkbuurt

Kerkbuurt is een buurtschap in de gemeente Schiedam. Kerkbuurt maakte tot 1941 deel uit van de gemeente Kethel en Spaland. Kethel was een overwegend hervormd dorp. Kerkbuurt was het centrum van de katholieken. Zij hielden vanaf 1648 de mis in een boerderij op de hoek van de Kerkweg en de Joppelaan. Deze boerderij werd in de loop der jaren om-

gebouwd tot schuilkerk. In de 19e eeuw werd het bouwwerk voorzien van een portaal en een toren. In 1890 werd de Jacobuskerk geopend, een ontwerp van architect A.C. Bleijs dat tegenwoordig een rijksmonument is.

D. Groeneweg

De Groeneweg loopt als een coulisse van noord naar zuid dwars door de Noord-Kethelpolder. Het is een ontginningsweg die doodloopt, hetgeen in Delfland uniek is. De knotwilg is langs deze weg de meest kenmerkende boom. De ontginningsarbeid vanuit de Groeneweg vond in fasen plaats. De percelen zijn

oost-west gericht en waterden destijds af op de Groenewegse Watering en van daaruit naar

de Poldervaart. Om overstroming, vanuit het nog niet ontgonnen veengebied, te voorkomen werd een achterkade aangelegd op de plek van de huidige Harreweg. Het overvloedige water uit het onontgonnen veengebied stroomde vervolgens via een sloot aan de westzijde van deze kade naar de bovenloop van de Vlaarding.

E. Mantjeskade / Vockestaert

De Mantjeskade vormt de afsluiting van het laatste ontginningsblok van de laatste Middeleeuwse ontginning vanuit Delft. Het Broertjespad, waar de Mantjeskade op uitkomt, is vernoemd naar de broertjes Tient, pioniers betrokken bij deze ontginning.

Aan het westelijk eind van de Mantjeskade lag langs

de weg naar Abtswoude de buurtschap Vockestaert. Hier stond in de 17^e en 18^e eeuw op de Tanthofkade een windas (overhaal) tussen de Lage Abtswoudse Polder en de Slinksloot. Vockestaert werd in 1970 de naam van het waterschap dat ontstond door samenvoeging van de waterschappen Noord-Kethelpolder, Holierhoekse en Zouteveense Polder, Lage Abtswoudse Polder en Kerkpolder. Enkele jaren later ging Vockestaert op in het waterschap Delfland. De buurtnaam bleef bestaan.

F. Tanthofkade

De naam Tanthofkade is afgeleid van het woord 'Anthoofd' ofwel 'aan het hoofdeinde van het perceel'. Hier werd door iedere individuele ingezetene een kade opgeworpen en beheerd. Dit verklaart ook het bochtige verloop van de kade. Het noordelijk deel van de Tanthofkade vormt nu de westelijke begren-

zing van de stadsrand van Delft. Door de aanleg van waterpartijen en parkplantsoenen is de kade onderdeel geworden van een bredere groenzone en daardoor niet meer zo duidelijk aanwezig als oeroude landscheidingskade tussen het Westland en het Oostland van het Hoogheemraadschap van Delfland. Op deze graskade passeert u diverse klaphekken en komt u soms vriendelijke koeien tegen op uw pad. Begroeiing bestaat uit essen, wilgen en meidoorn.

G. Tramkade

Hier reed vanaf 1912 de tram van de WSM (Westlandsche Stoomtramweg Maatschappij), die personen en goederen door het Westland vervoerde. Vanuit de Maaslandse Dam liep de lijn via Schipluiden naar Delft. In 1925 werd het personenvervoer gestaakt, eind 1967 ook het goederenvervoer. Een

aquaduct voert sinds 1999 de weg samen met het water van de Gaag over de A4.

H. Op Hodenpijl

'Op Hodenpijl' is de naam van de kerk uit 1840 aan de westzijde van de Gaag naar ontwerp van architect A. Roodenburg. Deze kerk verving de katholieke schuilkerk uit de 18de eeuw. In de 19de eeuw was het gebruikelijk dat kerken werden gebouwd met toestemming van en onder auspiciën van de hoofdingenieur van Rijkswaterstaat. Deze kerken werden dan ook Waterstaatskerken genoemd. De

stijl is neo-classicistisch. De kerk deed dienst tot 1963, had daarna diverse functies en raakte enigszins in verval. Na een grondige restauratie en herstel van originele elementen heeft het gebouw, inclusief de pastorie, sinds 2007 een culturele bestemming en is er een restaurant: De Herdershof.

I. Buitenplaats Hodenpijl

Aan de oostzijde van de Gaag ligt de Buitenplaats Hodenpijl, een eeuwenoude monumentale boerderij. De boerderij werd in 1702 gebouwd door de welgestelde familie van Wouw uit Delft. Nadat Hodenpijl werd samengevoegd met de gemeente Schipluiden werden hier in de periode 1855 tot 1881 de raads-

vergaderingen gehouden. Tegenwoordig zijn de Levende Buitenplaats en het Bezoekerscentrum Midden-Delfland hier ondergebracht. De Levende Buitenplaats levert de producten voor het tegenovergelegen restaurant De Herdershof. De groenten komen uit de moestuin, uit de stal komt het varkensvlees, de kippen zorgen voor de eieren, de geiten voor kaas en melk, en de bijen voor de honing.

J. Schipluiden

winter 2011 / 2012

Tot ver in de 20e eeuw bestond het dorp Schipluiden eigenlijk uit maar twee straten: de Dorpsstraat, langs het water de Gaag, en daar dwars op, over de Valbrug, de Keenenburgweg richting heerlijkheid Zouteveen. Geleidelijk aan heeft Schipluiden haar huidige vorm gekregen met een reeks woningbouw-projecten die met tussenpozen zijn uitgevoerd. Schipluiden is de eerste Cittaslow gemeente in Nederland.

Lees meer: <https://www.cittaslow-nederland.nl/>

K. Trambrug

De ijzeren trambrug over de Vlaardingervaart is in 1911/1912 door Werkspoor Amsterdam gebouwd in opdracht van de Westlandsche Stoomtramweg Maatschappij. De tuinbouw in het Westland ging voor de afvoer van de producten gebruik maken van railvervoer. Het lijkt of er twee bruggen in elkaar zijn

geschoven, maar het is een typisch voorbeeld van een 'booglijger'. De belasting van de rijvloer van de brug wordt op de boog overgebracht door de hangers (de verticale balken). De voetpunten van de boog zijn door trekbanden verbonden, waarmee de zijdruk wordt opgevangen. De portalen vormen de verbinding van alle horizontale delen van deze 60 meter lange brug. Aan de kant van de Vlaardingsekade rust deze op een paar grote rollen van gesmeed gietstaal. Ze maken het mogelijk dat de brug 'werkt'. Onder de brug loopt een smal paadje bestaande uit waalklinkers. Ze dateren uit de periode dat hier nog trekpaarden passeerden. De brug heeft tot 1 januari 1968 dienst gedaan als trambrug. Sinds 1974 is hij als fietsbrug in gebruik.

winter 2011 / 2012

doende bleek werd de derde vliet gegraven: de Boonervliet, die het water nu afvoert naar het boezemgemaal Mr. Dr. C.P. De Zaayer. Ook was de vaart een belangrijke verbinding tussen Delft en de zee. Tegenwoordig wordt de vaart veel gebruikt door recreanten voor pleziervaart en sportvissen en als het meezit in het winterseizoen door schaatsers!

M. Rechthuis van Zouteveen (B&B)

De Kapel was het middelpunt van Zouteveen op een kruispunt van wegen. De kapel is in 1719 afgebroken. Aan dit kruispunt hadden zich enkele kleine middenstanders gevestigd. Er waren een herberg, een schoenmakerij en een timmermanswerkplaats.

Tot 1811 heeft er ook een gerechtspaal (of geselpaal) gestaan. Aan de Vlaardingervaart ligt nog steeds 't Schouw of het Zouteveens Rechthuis. Het was eigenlijk een boerderij annex herberg waar een ruimte was ingericht voor o.a. de burgerlijke stand. De plaats lijkt onlogisch, maar indertijd waren de polderwegen nog niet verhard en vaak slecht begaanbaar door regen of sneeuw en kwam men veel makkelijker per schuit.

Dag 2 Zouteveen – Maassluis (19,2 km)

Vanaf het Rechthuis Zouteveen volg de Vlaardingsekade. Over de brug langs de Broekkade naar de Vlietlanden. Met veerpont de Kwakel langs de Commandeurspolder door het centrum van Maasland naar Ter Lucht. Over Zuidbuurt en door de Aalkeet Binnenpolder naar het Scheur. Langs het Scheur en de haven van Maassluis naar het metrostation Maassluis Centrum. *Het eindpunt van de route is bereikt.*

Routebeschrijving

Controleer voor vertrek de vaartijden van veerpont de Kwakel. Zie: [vaartijden-de-Kwakel](#)
Als de veerpont niet vaart volg dan vanaf de start de alternatieve route met de Trekschuit: zie routesuggestie: *

Start: knp 52 het Zouteveens Rechthuis, naar knp 71, 68, 27, 37, 23, 39, 75.

Met veerpont De Kwakel naar knp 41 (café 't Jachthuis) en knp 18.

Knp 18, naar knp 67, via graspad naar knp 88, 32, 22, 34, 15 naar knp 66: centrum Maasland.

Knp 66, naar knp 78, aan het einde van de Kluisgade, RA de brug over en LA 2 bruggen over naar knp 46, 24, 62, 14, 95, 18 naar knp 77.

Knp 77, naar knp 76, 21, 63, 27, 44 naar knp 22: metrostation Maassluis-Centrum. *Het eindpunt van de route is bereikt.*

Voor de bereikbaarheid met het openbaar vervoer van het begin- en eindpunt van de wandelroute wordt verwezen naar www.9292ov.nl

Routesuggestie

Deze is op de kaart aangegeven met een stippellijn.

*: **knp 52**: Als veerpont de Kwakel niet vaart: naar knp 83. Met de trekschuit over de Vlaardingse Vaart. Naar knp 89 en knp 18. Vanaf hier vervolg de oorspronkelijke route, zie Routebeschrijving. Deze route is ca 2,5 km korter.

Onderweg te zien

De locatie van onderstaande bezienswaardigheden is gemarkeerd op de routekaart van dag 2. De rode volgletter wordt hierbij gebruikt als referentie.

Tekening A. Rademaker: Holy ca. 1700

A. Vlaardingen Holy

Holierhoek was de naam van één van de zes molens die al in 1502 de Holierhoekse en de Zouteveense Polder droogmaalden. Het woord komt van Hoolleede, de naam van een kasteeltje (later buitenplaats), dat in het zuidwestelijke deel van de polder stond. Een leede is een bevaarbaar water door hoog-

gelegen land. Een groot deel van de Holierhoekse Polder is vanaf de jaren '60 van de vorige eeuw volgebouwd. De zuidelijke grens van de polder werd gevormd door de Kethelweg in het vroegere dorp Vlaardinger-Ambacht. Oude Vlaardingers kennen nog de prachtige boerderijen die in de polder stonden. Ze zijn helaas onder de slopershamer zijn verdwenen.

B. Vlietlanden

De Vlietlanden in Midden-Delfland zijn een laagveen gebied met echt oorspronkelijke Nederlandse natuur. Het natuurgebied is nooit ingepolderd, wat bijna niet voorkomt in Nederland. Het veen is daarvoor niet ingeklonken en het gebied ligt hoger dan de omringende polders.

C. Uitzichtpunt 'Het Balkon'

Dit object lijkt nog het meest op een grote springplank die je in een zwembad tegenkomt. Alleen, hier is het niet de bedoeling om er vanaf te springen, maar te genieten van het uitzicht over de Boonervliet en de erachter gelegen Vlietlanden.

D. Kwakelweg

De naam Kwakelweg en Kwakelbrug (bij knp 88) is afgeleid van het woord kwakel. Een kwakel, ook wel kwakeltje of kwakkel genoemd, is een hoge smalle voetgangersbrug, met een vlak middengedeelte en aan weerszijden schuine plankieren met gespijkerde dwarslatten. Langs de schuine planken en het platte

dek zijn houten leuningen aangebracht. Deze bruggen zijn vaak onderdeel van een voormalig trekvaartenstelsel. Ze stonden meestal op de kruispunten waar twee vaarten bij elkaar kwamen.

Spoordriehoek Maaslandse Dam

E. Maaslandse Dam

De kruising met de oude (stoom)tramdijk en de weg die van de Oost- en Westgaag naar Maasland loopt noemt men in de volksmond 'Maaslandse Dam'. Dit verkeersknooppunt is oorspronkelijk aangelegd in het begin van de 20e eeuw. De Westlandsche Stoomtramweg Maatschappij (WSM) had inmiddels al een compleet railnetwerk aangelegd in het West-

land met verbindingen naar Den Haag en Delft. In 1917 werd de driehoek Maaslandse Dam voltooid. Deze driehoek maakte het veel eenvoudiger om vanuit De Lier naar Maasland/Maassluis te rijden. De kassen die hier langs de dijk stonden zijn in 2016 gesloopt ten behoeve van woningbouw.

F. Commandeurskade en -polder

De polder en kade zijn vernoemd naar de Commandeur van Maasland. In 1241 vestigde de Ridderlijke Duitse Orde zich op Maaslands grondgebied in de Oude Campspolder. Deze orde werd in 1190 opgericht tijdens de derde kruistocht door de Duitse keizer met als doel de herovering van de heilige stad Jeruzalem.

In 1365 verhuisde de Commandeur naar de Commandeurshof naast de dorpskerk. Graaf Willem II schonk het patronaatsrecht van de dorpskerk aan de Orde. In 1518 bezat de Duitse Orde veertien commanderijen in Nederland. Tijdens de Reformatie is de Orde afgesplitst van de katholieke Duitse Orde. De landscommandeur van de Orde is gevestigd in de Balije in de

stad Utrecht. Tegenwoordig is de Ridderlijke Duitse Orde een liefdadige Ridderlijke Orde die alleen Nederlandse protestantse edellieden toelaat. De commanderijen zijn kleine beheercentra met eigen inkomsten uit voornamelijk pacht en kerkelijke inkomsten.

G. Dijkpoldermolen en korenmolen De Drie Lelies

De voorste molen, de Dijkpoldermolen is een stoere achtkante molen met een stenen onderbouw en een romp en kap die met riet zijn gedekt. De eerste steen werd gelegd op 29 augustus 1718, maar al in 1446 stond op deze plaats een molen. De vlucht (span-

wijde van de wieken) van de huidige molen is 29,20 m en daarmee de grootste nog bestaande molen van Nederland. De achterste molen, 'De Drie Lelies' is een stenen korenmolen met een rieten kap. De gevelsteen met het wapen van de familie Van der Lely vermeldt dat de eerste steen is gelegd op 4 mei 1767 door Teuntje van der Lely.

's Herenstraat Maasland

H. Maasland

Maasland is al vóór de 10e eeuw ontstaan als ontginningsgebied. Nadat de oorspronkelijke nederzetting in de 12e eeuw waarschijnlijk bij een stormramp is weggespoeld werd de huidige dorpskern gesticht. In de 14e eeuw werd vanuit Maasland ook de nederzetting Maeslantsluys bestuurd. De oudste delen van de Oude Kerk (vroeger de Hervormde Kerk) stammen

uit de 14e eeuw. In 1945 brandde de kerk vrijwel volledig af, maar is in de jaren daarna volledig herbouwd.

Oude ansicht Huis ter Lucht

I. Huis ter Lucht

Nabij de Kluishoeve was het op- en afstappunt voor de trekschuit, die van 1645 tot ver in de negentiende eeuw zesmaal per dag heen en weer voer tussen Maassluis en Delft. Huis ter Lucht was oorspronkelijk een herberg aan de andere kant van de Kerkweg. Het woord 'lucht' verwijst naar een laagte in een dijk. Voor de komst van de windwatermolen, begin 15e eeuw, werd een lucht benut voor de afvoer van overtollig water.

Karperhoeve tijdens verlichte boerderijenroute

Deze smalle polderweg op een dijk verbindt Maasland met Vlaardingen en vormt de scheiding tussen de Aalkeet-Binnenpolder (de zuidelijke, met een kleibodem) en de Aalkeet-Buitenpolder (de noordelijke, met een veenbodem). De boerderijen liggen op een door het land slingerende kleibaan. Van de ongeveer 40 boerenbedrijven en 10 glastuinders die in ca. 1970 in dit gebied actief waren, zijn er nog maar enkele over. Met de reconstructie van Midden-Delfland werd een groot deel van het gebied bestemd voor recreatie. Veel boerderijen kregen nieuwe bewoners en nieuwe bestemmingen. Een deel van de weilanden werd met bomen beplant en er werden fiets- en wandelpaden aangelegd. Met de aanleg van de Krabbeplass werd voorzien in gevarieerde watersportvoorzieningen.

Tussen Maassluis en Vlaardingen ligt langs Het Scheur het Oeverbos. Een smalle strook met een parkachtige inrichting in Engelse landschapstijl, met speelweiden en een restaurant. Aan de noordkant van het Oeverbos, even over de Maassluisdijk, ligt het Volksbos. Aangelegd door bewoners in 1992 als actie tegen de plannen voor een afvalstort. Het is een gevarieerd gebied met veel broedvogels en vlinders. Op 30 april 2013 plantten de bewoners een koningslinde ter gelegenheid van de inhuldiging van koning Willem-Alexander en als protest tegen de aanleg van het Blankenburg-tracé. De Rietputten zijn een jong natuurgebied, ontstaan op een voormalig baggerdepot. Er zijn veel moerasplantensoorten te zien en je kunt er van zonsopgang tot zonsondergang heerlijk wandelen tussen het riet. Ook de Rietputten worden bedreigd.

Tirion anno 1769

J. Karperhoeve, Zuidbuurt 5

De Karperhoeve is gebouwd in 1711 met gebruikmaking van delen van een oudere boerderij. Zoals vrijwel alle boerderijen in Midden-Delfland gebouwd op een lokale kreekkrug. In de voorgevel kruiskozijnen met luiken. Opvallend is dat de Karperhoeve niet met de voorkant naar de weg staat. Dit houdt verband met de situering van de melkkelder aan het water. Immers de afvoer van de melk gebeurde per boot. Op het boerderijterrein is een manege gevestigd, daarnaast is hier agrotecreatie mogelijk.

K. Zuidbuurt

Deze smalle polderweg op een dijk verbindt Maasland met Vlaardingen en vormt de scheiding tussen de Aalkeet-Binnenpolder (de zuidelijke, met een kleibodem) en de Aalkeet-Buitenpolder (de noordelijke, met een veenbodem). De boerderijen liggen op een door het land slingerende kleibaan. Van de ongeveer

L. Oeverbos/Volksbos/Rietputten

Tussen Maassluis en Vlaardingen ligt langs Het Scheur het Oeverbos. Een smalle strook met een parkachtige inrichting in Engelse landschapstijl, met speelweiden en een restaurant. Aan de noordkant van het Oeverbos, even over de Maassluisdijk, ligt het Volksbos. Aangelegd door bewoners in 1992 als

M. Het Scheur

Het Scheur was oorspronkelijk een zijtak van de monding van de Maas, die begon bij de samenvloeiing van de Oude en Nieuwe Maas net ten westen van Vlaardingen en eindigde in de Maasmonding, destijds ten zuiden van de strandvlakte De Beer. In 1872

werd de Nieuwe Waterweg door die strandvlakte gegraven ongeveer vanaf de huidige Maeslantkering en werd Het Scheur verbreed ten behoeve van een goede bereikbaarheid van de Rotterdamse havens. De Beerplaat werd eerst een eiland, verbonden met Rozenburg, maar is inmiddels opgegaan in het havengebied van de Maasvlakte. Sinds 2013 is Het Scheur weer de officiële naam van het stuk Waterweg tussen Vlaardingen en de Maeslantkering. De verbinding van Rotterdam naar zee bestaat dus nu uit de Nieuwe Maas, Het Scheur en de Nieuwe Waterweg. Aan de overzijde van Het Scheur liggen de 7e Petroleumhaven en de installaties van de petrochemische industrie.

Gemaal De Zaaijer en dienstwoningen

N. Gemaal De Zaaijer

Gemaal De Zaayer is een gemaal in Maassluis, dat als boezemgemaal wordt gebruikt. Het gemaal werd gebouwd van 1926 tot 1928 door het Hoogheemraadschap van Delfland en is ontworpen door Ir. A.C. Kolff. Het is met een capaciteit van 2,2 miljoen liter water per minuut het grootste boezemgemaal van het Hoogheemraadschap. Het boezemwater wordt vanuit de Boonervliet aangevoerd, waarna het wordt geloosd op Het Scheur. Het gemaal is, samen met de bijbehorende dienstwoningen, een Rijksmonument.

Buitenhaven Maassluis

O. Keersluis Buitenhaven

In 1984 werd de Deltadijk aangelegd om het achterland tegen te hoge waterstanden te beschermen. In de buitenhaven van Maassluis werd een keersluis gebouwd. Dertien jaar later werd ook de Maeslantkering in gebruik genomen. De Monstersche Sluis in de Noordvliet heeft nu 'slechts' een water-kolom van maximaal 200 cm tegen te houden. Wanneer de deuren van de keersluis in de buitenhaven bij een laagwaterpeil van NAP -40 cm worden gesloten, is het waterniveau in de binnenhaven gelijk met dat in de Noordvliet. De deuren van de Monstersche Sluis kunnen dan allemaal worden geopend en kleine schepen met een maximale breedte van 3,40 kunnen zonder schutten de sluis passeren.

Bronvermelding

Deze wandelroute maakt deel uit van een serie van 15 lange afstandsroutes, voor het eerst gepubliceerd in de periode 2015-2020. De serie is gemaakt door Jos van der Heide van de werkgroep Paden van de Midden Delfland Vereniging in samenwerking met de vereniging Te Voet. In 2024 zijn de routes geactualiseerd. Bij deze bewerking is tevens dankbaar gebruik gemaakt van:

- artikelen uit de Jaarboeken van de Historische Vereniging Oud-Schipluiden en informatie op de website www.middendelfland.net.
- publicaties van Midden-Delfland is Mensenwerk: <https://www.mdmw.nl/>